

Това бѣха чувства на роденъ престѣпникъ, който послушно се слага въ чужди рѣже, а когато грѣховетѣ се натрупатъ, отъ жажда за зрелище издава съучастника си. Славъ знаеше добре кой бѣше убиль Ася. Никакво приятелско чувство не го свързваше съ Здравева, а само най-грубъ интересъ. Чувствуваше съблазнь да го издаде. Това бѣше чувство на рушителъ, изпълнено съ удоволствие и радостъ. Здравевъ бѣше порастналъ много. Утре той е пръвъ между първитѣ. Каква забава да го струполи!

Викове на вестникопродавачи по улицата сякашъ го пробудиха отъ сънь. Вслуша се. После повика и купи вестникъ. Прочете бързо новината, която бѣ привлѣкла слуха му. Очакваното бѣ станало. Правителството подало оставка. Здравевъ ставаше министръ. Очитѣ му блеснаха, а устнитѣ се присвиха въ злорадна усмивка.

Съ такава усмивка отмѣстителтъ взима пари отъ жертвата която вѣрва, че се откупва, купува орѣжиие и убива.